

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Ivstitia Et, Ivs. Sex Libris totidem Tractatus appono, nempe de rerum
Dominio, de Restitutione, de Contractibus Gratuitis, de Contractibus
Onerosis, de Contractibus Fortunæ, de Contractibus Adminicularis, de
Quasi-Contractibus, & nonnullis Innominatis

Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663

Index Rervm Et Verborvm Notabilium, quæ in hoc quinto Tomo Part. II.
continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80681](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80681)

INDEX

RERVM ET VERBORVM

Notabilium, quæ in hoc quinto Tomo

Part. II. continentur.

Prior Numerus Paginam, Posterior Numerum Marginalem designat.

A

Abbatissa.

ABBATISSA potest in Monialium
ieiunio dispensare. p. 129. n. 577. & 578
Et inde Authoris resolutio affertur.
p. 130. n. 579

Abolutio.

Abolutio, vide verb. *Confessio.*

Abstinencia.

Abstinencia à carnibus Rogationum triduo,
quæ ex consuetudine est introducta, obligat
ne ad lethale. pag. 90. n. 190

Abstinencia, vide verb. *Ieiunium.*

Attentio.

Sine Attentione interna Missam audiens sa-
tisfacit Ecclesiæ præcepto. p. 21. n. 171

Attentio, vide verb. *Missæ.*

C

Caro.

CARNIUM nomine quid veniat intelligen-
dum. p. 70. n. 5. & 6

Habens licentiam edendi Carnes, potest ouis
velci, & sic de reliquis. ibid. num. 9. 10
11. 12. 13. 14

Nûm Carnis nomine oua, ac lacticia prohi-
beantur. p. 83. n. 132

Chocolate.

Chocolate quamvis potio dicatur. p. 93
numero 212

Chocolate an Ieiunium soluat. ibid.

Clericus.

Clerici non curati obligantur personali debito
ad præstandas decimas Sacerdoti Parochiali,
p. 135. n. 16

Clerici petunt decimas à laico, qui prescriptio-
ne, vel consuetudine immemoriali nûquam
eas persoluit, potestne hic eam causam corâ
Iudice seculari discutere, eiusque authorita-
te contra Clericos defendere. p. 143. n. 82

Esob. & Mend. Theol. Mor. Tom. V. P. II.

An Clerici alicui Ecclesiæ inferuientes teneâ-
tur ex iure soluere decimas ex bonis, quæ
titulo seculari, aut patrimonii titulo possi-
dent, si ea bona sint intra Ecclesiæ, cui in-
feruunt territorium. p. 154. n. 184
Clericus tenetur decimas soluere de fructi-
bus sui patrimonij ad cuius titulum fuit or-
dinibus initiatus, si deseruiat Ecclesiæ, cui
tales decimæ deberentur, si adesset obliga-
tio. p. 155. n. 187

Collatio.

Collatio, vide verb. *Refectinacula.*

Communio.

Communio Sacra non est necessaria necessi-
tate mediæ. p. 54. num. 1

Necessaria est necessitate præcepti diuini. ibid.
num. 2

Non omnes qui tenentur confiteri, tenentur
Communicare ex rationis vi. pag. 55
numero 8

Non potest per annorum numerum definiti
tempus huius obligationis. ibidem
numero 9

Quid de eo qui Paschalem Communionem
prætermisit. ibid. n. 11

Communicare in propria Parochia est neces-
sum. ibid. n. 12

Peregrini, viatores, & vagi possunt tempore
Paschali in Ecclesiis Regularium Commu-
nicare. p. 56. n. 14

Serui Religiosorum, qui in monasteriis non
degunt debent in Parochia Communicare.
ibid. num. 15

Aliter de seruis in monasterio habitantibus
ibidem.

Non satisfactio præcepto, qui in Ecclesia Ca-
thedrâli Communicat sine parochi proprii
licentia. ibid. nu. 16

Non tenentur presbyteri Sacrificantes in pa-
rochia Communicare. ibidem
numero 18

Impletne præceptum licet Communes in le-
thali.

P

Index Rerum,

thali. ib. n. 19
 Sed teneris Idigne Communicare ad præcepti
 diuini impletionem. p. 57. n. 20
 Qui in peccato Communicauit non incurrit
 censuras, nec pœnas Ecclesiasticas. ibidem
 numero 21
 Qui se videt impediendum in Paschate non
 tenetur Communionem anticipare. ibidem
 numero 22
 Discretio ad Communionem recipiendam
 quondam regulariter incipiat. ibidem
 numero 23
 Pater, Tutor, Curator, & herus tenentur procu-
 rare, vt filij Minores pupilli, ac serui Com-
 municent. ib. num. 24
 Amentes, & phrenetici qui lucida habent in-
 terualla admittendi sunt ad annuam Com-
 munionem, alij minimè nisi in mortis arti-
 culo. ibid. n. 25
 Satisfacti ad Paschatis Communionem ad-
 mittuntur, si nullum irreuerentiæ periculum
 adsit. ibid. nu. 26
 Surdi ac muti à natiuitate non solum in mor-
 tis articulo, sed in Paschate Communicare
 possunt. p. 57. n. 27
 An pueri statim, ac discretionis annos attinge-
 rint obligentur annuæ Communionis præ-
 cepto. p. 58. n. 30
 An Summus Pontifex teneatur præceptum
 Communionis annuæ obseruare sub lethali
 piculo. p. 60. nu. 42
 An præceptum hoc ita sit Paschati adstrictum, vt
 qui in Paschate non Communicauit, tenea-
 tur amplius ad communicandum illo anno.
 pag. 61. n. 52
 In eo qui in Paschate non Communicauit, ita
 perseverat communicandi post Pascha ob-
 ligatio, vt ipsa vltior dilatio semperne af-
 fert nouam culpam. p. 62. n. 55
 An qui præuidet sibi futurum impedimentum
 in Paschate teneatur tempus ab Ecclesia as-
 signatum præuenire. ibid. nu. 58
 Qui propter futurum impedimentum in Pas-
 chate præuisum Communionem anticipauit
 an teneatur postea ablato, vel non secuto
 impedimento in Paschate rursum Commu-
 nicare. p. 63. n. 61
 An qui scienter, vel ignoranter Communica-
 uit in Paschate in statu peccati satisfaciatur
 Ecclesiæ præcepto. ib. n. 64
 An aduenæ impleant annuæ Communionis
 præceptum recipientes in mendicantium
 Ecclesiis Eucharistiam. p. 66. n. 75

Compositio.

An vt Compositio sit valida inter personas
 Ecclesiasticas requiratur consensus Papæ.
 p. 162. n. 244
 An Compositio facta inter Curatam, & laicum
 de nulla decima, vel aliqua non soluenda,
 valida sit, etiam si Pontificis consensus acce-
 dat. ibid. n. 248
 Sufficitne Archiepiscopi, vel Episcopi consen-
 sus, vt Compositio facta inter Curatum, &
 laicos, de non soluenda decima, valida sit?
 p. 163. n. 251

Compromissum.

Per Compromissum ius decimarum acquiritur po-
 test. p. 137. n. 36

Concionator.

Concionatores excusantur ab obligatione ie-
 iunandi. p. 79. n. 93

Confessarius.

Confessarij à ieiunio eximuntur, quando com-
 mode ieiunare non possunt. pagin. 79
 numer. 95
 Confessarij qui non ex officio, vel obedientia,
 sed voluntariè tota die Confessionibus in-
 terfunt, eximuntur à lege ieiunij. pag. 110
 numer. 491
 An Confessarius iusta interueniente causa
 possit in ieiunio dispensare, si Episcopus fa-
 cile adiri non possit. p. 129. n. 575

Confessio.

Confiteri obligatur, qui ad annos discretionis
 perueuerit. p. 37. n. 1
 Pueri cum primùm rationis vsum consecuti
 fuerint, annis singulis tenentur Confiteri.
 ibid. n. 2
 Pueri ad Confessionem accedentes diligenter
 examinandi num capaces absolutionis exi-
 stant. ibid. n. 3
 Et quid circa hoc gerendum. ibid.
 Adstrictus solum venialibus fateri non tene-
 tur. ibid. n. 4
 Debet tamen se Pastori sistere, & quare. p. 38.
 num. 5
 Non potest Ecclesia directè de venialium Cõ-
 fessione fore præceptum. ibid. n. 6
 Indirectè potest. ibid. n. 7
 Confessionis annuæ non est determinatum
 tempus. ib. n. 8
 Duplex est probabilis modus computandi an-
 num ad præceptum Confessionis. ibid. num.
 9, & 10
 Tenemur ad tempus Confessionis. ibidem
 numero 11
 Non fit satis huic præcepto venialium Con-
 fessione. p. 39. nu. 12
 Facta legitima Confessione non tenetur quis
 peccata oblita illo anno confiteri. ibidem
 numero 13
 Nec si post Confessionem in nouum lethale
 incidat. ibid. nu. 14
 Per Confessionem illegitimam non fit satis
 præcepto. ib. n. 15
 Eidem confitens excommunicationem Synoda-
 lem incurrit. ib. n. 16
 Non impletur præceptum, si Confessarius, ex
 malicia, vel ignorantia non absoluat. ibidem
 numero 17
 A Confessione excusatur, qui graue dampnum
 vitæ, honoris, vel fortunæ timeret. ibid.
 numero 18
 Sæpe quis potest à Confessione alicuius pec-
 cati excusari, sed non à Confessione abso-
 lute. ibid. n. 19
 Si nullum in specie peccatum aperias, non po-
 tes absolui, & præceptum implere. ibidem
 numero 20
 Excusatus à præcepto, & à pœna, si bona fide
 credis, te vere absolutum licet sine absol-
 utione discedas. ibid. n. 21
 Verum annuæ Confessionis præceptum sub
 lethali piculo obliget. p. 40. n. 24
 An

& Verborum.

An præceptum hoc obliget per se ad Confessionem. ib. n. 27
 Vtrum præceptum hoc quoad substantiam, & quoad tempus sit purè humanum. ib. num. 30
 An præceptum hoc Conficendi semel in anno supponat debere nos Confiteri statim post commissum lethale peccatum, si est periculum grauis obliuionis. pagina 41 numero 33
 Summus Præsul obligaturne Confessionis annuæ præcepto. ib. n. 36
 An pueri in quacumque ætate capaces fuerint vsus rationis, sint ad præceptum Confessionis annuæ obligati. p. 42. n. 40
 Hæretici aliqui infideles Sacra Vnda diluti, obligantur annuatim Confiteri. ibidem numero 43
 Num Octogenarij senes teneantur annuæ Confessionis implere præceptum. p. 43. num. 49
 Num qui internis peccatis lauciantur, teneantur Confessionis annuæ præceptum implere. ibid. n. 48
 Quis solummodo venialibus culpis se comperit reū, ex vi præcepti huius, teneaturne sub lethali aliqua semel in anno Confiteri. ib. num. 51
 Habet quis lethalia crimina quæ iusta ex causa Confessario aperite non debet, teneaturne sub mortali venialia confiteri, vt præceptum hoc impleat. p. 44. n. 54
 An Ecclesia possit præcipere saltem de aliquibus venialibus Confessionem. ibidem num. 61
 Quis in anno semel saltem confessus est venialia, sed ante anni terminum lethale perpetratur, an teneatur intra illum annum, crimen illud lethale Confiteri. p. 45. nu. 64
 An Confessionis annuæ præceptum obliget per se pro determinato anni tempore. p. 46. num. 70
 Ad ad præcepti huius impletionem annus sit computandus à Ianuario in Ianuarium. ibid. num. 73
 Qui per totum annum non est Confessus, teneaturne quam primum anno sequenti Confiteri. p. 47. n. 76
 Qui toto anno elapso absque Confessione, postea inchoato iam anno sequenti Confitetur, debetne iterum eodem anno confiteri. ib. n. 79
 Præuidens non sibi futuram opportunitatem Confitendi hoc anno, teneaturne Confessionem præuenire, & initio, vel medio anno Confiteri. p. 48. n. 82
 An ex vi Clement. i. Ne in agro, omnes Regulares tam viri, quam foeminae teneantur semel mensibus singulis inire Confessionem. p. 48. n. 85
 An Monachi Benedictini non habentes nisi venialia, ex vi Clementinæ teneantur sub lethali, menstruum gerere Confessionem. ibid. n. 88
 An præfati Monachi ex Clement. vi. teneantur sub mortali menstruum gerere Confessionem, si lethali piaculo grauentur. p. 49 num. 91
 An Monachi D. Benedicti, & D. Bernardi sub lethali obligentur semel in anno, suis Prælati fateri sua lethalia piacula, etiam alijs *Escol. & Mend. T. heol. Mor. T. cm. V. P. II.*

Confessionibus rite, ac legitime exposita. ib. n. 95
 Satisfacitne quis huic præcepto per Confessionem non integram, omittendo scilicet voluntati è aliquod externum piaculum. p. 50. n. 97
 An satisfaciatur qui Confessionis annuæ præcepto, per Confessionem nullam ex defectu doloris poenitentis. ibid. n. 100
 Præceptum annuæ Confessionis impleturne per confessionem validam quidem, sed informem. p. 51. n. 104
 Agit quis integram peccatorum Confessionem siue formatam, siue non, sed absolutionem non recipit, satisfacitne Confessionis annuæ præcepto. ib. nu. 107
 An excusetur à præcepti huius impletione, qui nequit aliter, quam per Scripturam Confiteri. ib. num. 111
 Ad satisfaciendum præcepto confessoris Ecclesiastico teneturne quis (si aliter non valeat) per interpretem fateri. p. 52. n. 114
 Num de iure communi sit poena imposita præcepti annuæ Confessionis transgressoribus. ibid. num. 117
 An qui culpa sua inualide confitetur annuæ Confessionis instantia, euadat poenas à iure aut à Synodo impositas. p. 53. n. 119
 An pueri non implentes Confessionis annuæ præceptum incurant poenas transgressoribus impositas. ibid. n. 122
 An Meretrices præceptum Confessionis annuæ violantes, incurrant poenas à iure præscriptas & Synodalem excommunicationem. ib. n. 124

Coniux.

Coniux, qui cum ieiunio debitum reddere non valet, ab eo excusatur. pagina 79 numero 97
 Num si Coniugibus iniunium impediatur, ne sibi inuicem reddant debitum teneantur à ieiunio abstinere. p. 112. n. 411

Consuetudo.

 Consuetudine abstracta obligatne ad mortale præceptum ieiunij ex vi iuris. pag. 82 num. 118
 Consuetudo potestne ex toto ieiunium quadragesimale abrogare. ibidem numero 122
 An seclusa Consuetudine liceat panem bis coctum etiam in quantitate magna in ieiunijs quadragesimæ sine bulla, aut dispensatione comedere. p. 91. nu. 199
 Vbi Consuetudo non adest, licetne sumere Refectiunculam largiorem, in pertugilio Paschatis, & Pentecostes. p. 99. n. 275
 An Consuetudo possit efficere, vt aliqui à solutione omnium decimarum prædialium eximantur. p. 159. nu. 216
 Vt Consuetudo valeat aliquos ab omnium Decimarum prædialium solutione eximere, sufficitne quod sit præscripta per quadraginta annorum spatium. ib. n. 219
 An Consuetudo sit necessaria quadraginta annorum, vt vna Parochia contra aliam in perceptione Decimarum præscribat. p. 160 num. 223
 Potestne Consuetudo efficere, vt nulla personalis decima solvatur. ibid. n. 226

Index Rerum,

D

Decima.

Decima unde dicatur? p.133.n.1
 Cur Decimas plurali numero nuncpe-
 mus. ibidem
 Decima quæ? ibid.n.2
 Decimarum divisio. ibid.num.3
 Decima personales quæ? ibidem.
 Decima prædiales, quæ item dicantur. ib.
 Quanam mixta. ib.
 Quæ Decima maiores, & minores sint. ib.
 num.4
 Decima profana, & Ecclesiastica qua. ib.
 num.5
 Quid in dubio, an profana sint, an Ecclesiasti-
 ca. ib. n.6
 Decima materialiter de iure naturali, & divi-
 no sunt. p.134.n.7
 Decima sunt formaliter de iure Ecclesiastico,
 non de iure naturali, aut diuino. ib.
 numero 8.
 Ex lege iustitiæ Decima Parochis præstandæ
 sunt. ib. nu.9
 Decimarum vindictio Ecclesiæ, seu Parocho
 competit. ib. n.10
 Etiam aduersus iniustum fructuum destructo-
 rem. ib. n.11
 Quot modis possit obligari persona ad Deci-
 mas præstandas. ib. n.12
 Est circa Decimas debitum personale, & reale.
 ibidem.
 Omnes, & illæ personæ, quæ in spiritualibus
 subditæ, è manu Sacerdotis Sacramenta sus-
 cipere debent ad Decimarum præstationem
 obligantur. ib. n.13
 Summus Pontifex per se non potest ad Deci-
 mas obligari. p.135.n.14
 Ad Decimas præstandas Episcopi, ac Parochi
 per se obligari non solent. ib. n.15
 Ad Decimas præstandas personali debito ob-
 ligantur Clerici non curati. ib. n.16
 Et Religiosi nisi ex privilegio eximantur. ib.
 num.17
 Circa Decimas Regularium privilegia, eo-
 rumque utilitas. ib. n.18
 Ad Decimas ex reali obligatione omnes cuius-
 cumque conditionis obligantur. ib.
 numero 19
 Etiam pauperes qui tolerabili inopia laborant.
 ibid. n.20
 Quid de iis, qui graui paupertate premuntur.
 p.136. n.21
 Poenæ mendicantibus homines à Decimarum
 solutione retrahentibus indictæ. ib.
 numero 22
 Decima personales præstari debent propriæ
 Ecclesiæ Parochiali. ib. n.23
 Decima prædiales soluendæ Ecclesiæ Paro-
 chiali, intra cuius terminos prædia sunt sita.
 ibid. num.24
 Parochi aduersus quemlibet possessorem iuris
 Decimandi fundatam habent intentionem.
 ib. num.25
 Tam personales quam prædiales Decima sunt
 soluendæ non baptismali Ecclesiæ. ib.
 num.26
 Decima mixta debentur Ecclesiæ Paro-

chiali. ib. n.27
 Quarta Decimarum pars soluenda Episcopo.
 ibid. n.28
 Certi sunt casus, in quibus adhuc hodie inte-
 græ Decima ad Episcopum pertinent. ib.
 num.29
 Decima prædiales debentur statim, ac fructus
 sunt collecti. p.137.nu.30
 Dominus prædij non obligatur Decimas ad
 horreum Ecclesiæ deportare. ib. n.31
 Quid de Decimis mixtis. ib. n.33
 Decimas per vim extorquere non potest Pa-
 rochus sine Episcopi auctoritate. ibid.
 num.34
 Potest ius Decimarum acquiri per transactio-
 nem. ib. nu.35
 Et per compromissum. ib. nu.36
 Et per mutationem. ib. n.37
 Decimarum ius propriè sumptum non po-
 test sine simonia vendi. pagina 138
 numero 38.
 Potest si materialiter sumatur. ib. nu.39
 Decimas non possunt iam Episcopi concedere
 laicis in feudum perpetuum. pag.138
 numero 40
 Ius Decimarum, contra Parochum præscribi
 potest à Clericis, aut Conuentu Religioso.
 ib. n.41
 Quomodo à laicis possit etiā præscribi. ib. n.42
 Immunitas à Decimis, ut vsucapi possit à laicis
 ac à Clericis cum bona fide. ib. n.43
 Si in regione ubi Decima per consuetudinem
 sunt abrogatæ contingat ministros debito
 stipendio destitui ad sustentationem, Deci-
 ma de nouo oriuntur. ib. n.44
 An Decima debeantur Ecclesiæ ministris iure
 diuino. pag.140.n.54
 An præcepti soluendi Decimas vi Ecclesiæ, vel
 eius ministri habeant verum decimarum
 dominium, antequam à fructuum cumulo
 separentur. ibid. n.47
 Quis in bello iniusto, aut alias iniuste segetes,
 vel vineas combussit, tenetur Decimas
 peremptas Ecclesiæ restituere. p.141.n.59
 Quis iracundia affectus suas segetes, vineas, &
 oliueta combussit tenetur pro Decimis
 reddendis Ecclesiæ satisfacere. ib. n.62
 Agricola fructus non collegit, quia seminare,
 aut arbores excolere noluit, tenetur ad-
 huc pro Decimis satisfacere. pagina 142
 numero 71
 An Iudices seculares possint de causa Decima-
 rum cognoscere, cum Decima data sunt
 laicis, etiam Principibus, summi Principibus co-
 cessione. p.143. n.75
 Quando his super Decimis non est iuris, sed fa-
 cti, potestne coram Iudice seculari discuti
 ib. num.79
 An conductor laicus Decimarum debeat coram
 Ecclesiastico Iudice conueniri, quando loca-
 tæ, vel conductæ Decimæ pretium soluere
 renuit. p.144. n.85
 An qui Decimas non soluit, sit iure ipso ex-
 communicatus. ib. n.88
 An vi iuris Canonici Decimæ debeantur de
 bonis immobilibus, quæ per donationem,
 vel testamentum, vel hereditariam suc-
 cessionem acquirantur. pagina 145
 numero 92
 An ex vi iuris communis debeatur Decima de
 bonis

& Verborum.

- bonis mobilibus, per Donationem, legationem, aut successionem comparatis? p. 145. num. 95.
- An ex vi iuris debeantur Decimæ de rebus immobilibus in bello captis pro mercede militiæ? ibidem numero 98.
- An ex vi iuris debeantur Decimæ ex meretricum lucro, ex histrionato, & similibus ruperit acquisitis, quæ tamen non sunt obnoxie restitutioni. p. 146. num. 102.
- Utrum ex usu & consuetudine modo debeantur Decimæ personales, ex Salario famulorum? ibidem numero 106.
- An ante Decimarum personalium solutionem absolute deducendæ sint expensæ factæ in victu, ac vestitu negotiatoris, militis, &c. ib. n. 109.
- Num de messium paleis Decimæ sint ex vi iuris reddendæ? pag. 147. num. 113.
- An ex mororum foliis sint ex iure Decimæ reddendæ. ibidem numero 117.
- Num circa minuta olera, de illis Decimæ debeantur? ibidem numero 121.
- An ex consuetudine introducta, & præscripta debeat quis adhuc de feno, oleribus, & leguminibus, Decimas soluere absolute. p. 148. n. 125.
- Num possit consuetudine introduci, vt ante fructuum decimationem, semen mandatum terræ, & aliæ expensæ deducantur. ib. num. 129.
- Sufficitne Decimam soluere fructuum statim ac sunt præcepti, etiam si perfectè collecti non sint. p. 149. num. 132.
- An teneatur quis soluere Decimas, etiam si à Parocho non petantur, collectionis tempore. ib. n. 135.
- An ex vi iuris teneantur Parochiani Decimas in Clericorum horrea deferre si publica sint? ibidem numero 138.
- Num de pelibus pecundum pecorumque dan- dæ sint ex iure decimæ. pag. 150. num. 142.
- An de apum examinibus sit reddendæ Decimæ? ibidem numero 146.
- Sufficitne tibi de fortibus animalium tuorum Decimas reddituro, si nouem dies post partum expectes. pag. 141. num. 149.
- An diuidendæ sint Decimæ mixtæ inter duas Parochias? ibid. num. 153.
- An Decimæ ex apum fructibus sint Ecclesiæ Parochiali non prædiali soluendæ. p. 152. num. 159.
- Infideles non baptizati tenenturne soluere Ecclesiæ Decimas personales, ex vi necessitatis compensationis? ibidem numero 163.
- An Infideles non baptizati teneantur Ecclesiæ Decimas prædiales soluere de possessio- nibus, quibus in suis prouinciis fruuntur. p. 153. num. 167.
- Decimas prædiales tenenturne soluere sum- mus Pontifex? pagina 153. numero 173.
- An Episcopi teneantur soluere Decimas præ- diales de prædiis seu possessionibus sacula- ri, seu patrimoniali titulo acquisitis? p. 154. num. 177.
- An Decimas Episcopis soluere teneantur Pa- rochi, ex vi iuris de fructibus suorum beneficiorum. ibidem nume- ro 181.
- An qui ob extremam, vel quasi extremam ne- cessitatem Decimas Ecclesiæ non præsti- tere, ad pinguiorem fortunam remeantes teneantur illas restituere. p. 155. num. 191.
- Pauperes laici in graui necessitate constituti, ita vt congruam sustentationem, sibi ac fa- milia non habeant, debeant Decimas per- sonales ac prædiales soluere. p. 156. num. 193.
- Religiosi virtute suorum privilegiorum sunt- ne nunc omnino exempti à solutione De- cimarum etiam si essent debitæ summo Præsuli? pagina 156. numero 195. numero 196. vbi Authoris placi- tum adducitur. ibidem nu- mero 197.
- An Religiosi teneantur Decimas soluere de agris quos alijs tradunt excolendos. p. 157. num. 200.
- Quando Pontifex summus communicat vnus Religionis privilegium, alteri Reli- gioni, censeturne etiam communicare exemptionem à Decimis soluendis, quæ in privilegio, quod communicat, erat expressa? pagina 157. numero 203.
- An privilegium concessum Religionibus de non soluendis Decimis ex proprijs, prædijs extendatur ad nonalia, quæ post concessum privilegium orta, ac culta fuerint. p. 158. num. 206.
- An privilegium Regularium extendatur ad prædia, quæ de nouo acquirunt, de qui- bus ante acquisitionem, Decimæ Eccle- siæ solvebantur. ibidem nu- mero 209.
- Sufficitne quem per quadraginta annorum tempus exemptum fuisse ab onere soluen- di Decimas, vt ex præscriptione possit ab eo liberari. pag. 161. num. 233.
- Clerici vel Religiosi possuntne Decimas præscribere sine Parochia, vel eius præ- scriptione. ibidem nume- ro 240.
- An super Decimis valide possit fieri tran- sactio? pagina 163. nume- ro 255.
- Num Decimæ debeant, solui Parochis, qui opibus abundant? pagina 164. nu- mero 259.
- An valide sit Decimarum locatio si fiat ad se- xennium vel nouennium, cum hac clausula, vt triennio finito noua ac distincta locatio censetur? ibidem nu- mero 260. 261. 262 vbi numero 263. P. 3. Au

Index Rerum,

Authoris resolutio refertur.
dem.

Dispensatio.

Dispensatio excusatne ab obligatione ieiunandi? p.80.nu.102
Per Dispensationem potest tolli obligatio ieiunij. ib.
Dispensationem hanc dare absolute potest Papa. ib.n.103
Potest & Episcopus Dispensare cum aliquo, si adsit iusta causa. ibidem numero 104
Dispensare cum suis subditis possunt Regulares Praelati. ibidem numero 106
An qui ex Dispensatione diebus prohibitis, carnes, vel ova ac lacticia comedit, possit etiam simul pisces concedere. pag. 86. numero 151
Ex Dispensatione conceditur ouorum elus, haud facta lacticiniorum mentione, potestne quis edere lacticia. ibidem numero 154
Qui sine dispensatione aut bulla ovis aut lacticiis vescitur satisfacitne ieiunio quoad dragestimale. pagina 91. numero 193
Vritur quis Dispensatione in ieiunio quam superior illicitè, sed validè impertuit, delinquitne? p.130.n.585
Dispensatio, vide verb. Pontifex, Episcopus, P. rochus, ieiunium.

E

Ecclesia.

Ecclesia non potest directè de venialium confessione ferre praeceptum. pag.38. numero 6
Potest indirectè. ib.n.7
Ecclesia indicit ieiunandi praeceptum. p.69. numero 3
An Ecclesia possit à Iudæis aliisque infidelibus non dilutis aliquod tributum exigere ad Praedicatorum, qui eos edocent sustentationem? pagina 153. numero 170

Episcopus.

Episcopi non tenentur ex vi praecepti quotidie Missam audire. pagina 2. numero 8
Episcopus non potest fideles cogere ad Missam in propria Parochia audiendam. p.3. num.23
Potest tamen obligare mendicantes. p.4. numero 24
Episcopus potest dispensare cum aliquo in ieiunio si adsit causa iusta. pag. 80. numero 104
Imo abrogari lex ieiunij ab ipso, vel à praedecessore indicta. ib.n.105
Si Episcopus facile adiri non valeat potestne Confessar ius iusta interueniente causa in Ieiunio dispensare. pagina 129. numero 575
An legitima subit causa, vt Episcopus possit Ieiunium D. Matthiae incidens in aliquem

ibid.
diem ex duobus vltimis Bacchanalium in alium transferre. pagina 132. numero 598

Episcopi per se obligari non solent ad decimas praestandas? pagina 155. numero 15

Episcopo quarta pars decimarum soluenda. p.136.n.28

An Episcopi teneantur soluere decimas praediales, de praediis, seu possessionibus seculari, seu patrimoniali titulo acquisitis? pagina 154. numero 177

An Episcopis decimas soluere teneantur Parochi ex vi iuris de fructibus suorum beneficiorum. ib.n.181

Eucharistia.

Eucharistiam non ieiunis ministrare non licet, quando non adest necessitas. p.54. numero 3

Quid de eo, qui sex vel octo diebus ante mortis periculum Eucharistiam suscepit. ibid. numero 4

Et quid perseverante morbo, & periculo. ibid.n.5

Quid de eo qui valens mane Eucharistiam suscepit. pagina 55. numero 6

Annis discretionis aduentantibus omnes tenentur Eucharistiam in Paschate recipere. ibid.n.7

An infantes nunc sint capaces fructus Sacramenti Eucharistiae. pagina 59. numero 33

An pueris, qui peccare possunt, & alinde Eucharistiam nunquā receperunt, qui ad specialem praefatam discretionem non pervenire, danda sit pro viatico, si in mortis articulo existant. ibidem numero 36

An possit dari vt viaticum Eucharistia pueris quando de earum capacitate dubitatur? pag.60. num. 39

An ex spiritu Ecclesiae consulendus sit omnibus fidelibus indifferenter vsus quotidianus Eucharistiae. pag.64.n.66. & 67. & p.65.n.68

Sufficitne ad praecepti huius impletionem Eucharistiam in Cathedrali Ecclesia suscipere? p.66.n.71

Eucharistiam peregrini recipientes in Mendicantium Ecclesiis implentne annuae communionis praeceptum. ibidem numero 75

An Mendicantes possint in suis Ecclesiis Eucharistiam secularibus conctis in Paschate ad praeceptum implendum ministrare? ibid.n.78

An Parocho deficiente, vel nolente Eucharistiam subditis ministrare ad implendum annuae confessionis praeceptum, possint Religiosi eam secularibus impertire? p.68.n.87

Possuntne Religiosi Eucharistiam in Paschate ministrare familiaribus actualiter Religiosis inferuentibus. ib.n.90

Eugenius IV.

Eugenius IV. excusans artifices artem suam exercen

& Verborum.

exercentes à ieiunij obligatione, comprehenditne eos qui artes laboriosas non exercent. p.114.n.432

F

Famulus.

Famuli quo titulo excusentur, qui vt dominis suis ministrant Missam omittunt? p.6.n.44

Famuli quandonam debeant dominos deferre. ibidem

Famuli excusantur absolute, qui vt obediunt heris aliquid Missæ tempore imperantibus, eam non exaudiunt. p.32. numero 286

Famulis augere portionem tenentur domini, quæ alias non sufficit, vt ieiunare valeant. p.112.n.408

An Famulos suos possit compellere dominus ad præceptum Ieiunij seruandum. p.125. n.539.& 540

Famulis ieiunare nolentibus tenetur dominus cenam non impetire. pag.116. numero 543

I

Ieiunium.

Ieiunium quotupliciter accipitur. p.69. numero 1.

Ieiunium Ecclesiasticum quod. ibidem numero 2

Ieiunandi præceptum ab Ecclesia indicitur. ibid.n.3

Ieiunij conditio essentialis prima quæ. p.70. numero 4

Non licet in diebus Ieiunij vesci animalium sanguine. ibidem numero 7

Quid in Ieiuniis pro Iudilæo? ibidem numero 8

An Ieiunio satisfaciatur qui ventrem replet. ibidem numero 15

Aducciente necessitate edendi cibos in die Ieiunij prohibitas, licentia non est petenda, si necessitas sit certa. pagina 71

Parochus in Ieiunio potest dispensare ratione consuetudinis. ibidem numero 16

Parochus in Ieiunio potest dispensare ratione consuetudinis. ibidem numero 18

Non potest confessorius. ibidem numero 19

De necessitate vtendi cibis vetitis in diebus Ieiuniorum, caute iudicant medici. ibid. numero 20

Ad Essentiam Ieiunij Ecclesiastici quid requiratur. ibid.n.21

In die Ieiunij vsus Electuariorum non prohibetur. ibid.n.22

Leitores & Ministri mensæ Ieiunantes possunt aliquid præsumere. ibidem numero 23

Nec non Cantores ibidem numero 24

Eine potus nōceat aliquid cibi sumere, modo non fiat in Ieiunij fraudem. p.72. numero 25

Quenam materiæ paruitas à fractione Ieiunij excuset. ibid. n.26

In comestione carniū etiam in die Ieiunij paruitas materiæ datur. ibidem numero 27

In die Ieiunij licita est refectiuncula vespertina. ibid.n.28.

Mensura refectiunculæ vespertinæ quæ. ib. numero 29

In vigilia Natiuitatis ex consuetudine in maiori sumi solet quantitate. ibid numero 30

Aliquantulum plus collationis nobilioribus licet. ibid.n.31

Quinam excessus in refectiuncula sit lethalis. ibid. n.32

Qui cibi sumendi in refectiuncula. ibidem n.33.& 35

Qui Ieiunium grauiter violat, non tenetur illo die Ieiunare. pagina 73. numero 33

Qui die Ieiunium sumpsit sciens ientaculum, non tenetur eo die Ieiunare. ibidem numero 36

Non potes amicum Ieiunantem invitare ad cenam. ibid.num.37

In dubio an teneatur Ieiunare poterit invitari ad cenam. ibidem numero 38

Cauporem carnes hospitibus in die Ieiunij apponere graue delictum est, in Catholicorum locis. ibidem numero 39

Possunt Caupones si adsit iusta causa. ibid. numero 40

In locis hæreticorum licitum. ibidem numero 41

In die Ieiunij hora refectiōis quæ. ibidem numero 44

Quæ hora non sit de essentia Ieiunij p.74. numero 45

Vnde non erit mortalis notabilis anticipatio. ibid.n.46

Tempus notabile quod. ibidem numero 47

In die Ieiunij potest hora prandij ex iusta causa notabiliter anticipari. ibidem numero 48

Qui dispensatur à Ieiunij obligatione. ibid. numero 50

Quo tempore Ieiunium obliget omnes Christianos. p.75.nu. 53.& 54

Non potest quis per alium Ieiunandi præcepto satisfacere. ibidem numero 55

Quomodo computandus sit vigesimus primus annus, à quo completo Ieiunium obligat. ibid.n.56

Si quis vigesimum primum annum Quadragesimæ initio, aut circa medium compleat, sequentibus tenetur ad Ieiunium. ibidem numero 57

Qui die aliquo Ieiunare non potest, num ad aliquid aliud persolvere tenetur. ibidem numero 58

Præceptum Ecclesiæ de seruando Ieiunio, obligat ad mortale sit absque causa violetur. ibid.n.59

Quid de eo qui putaret iustam habere causam non ieiunandi, ibidem numero 60

Omnia

Index Rerum,

- Omnia Ecclesiae ieiunia de iure humano solo obligant. ibid. n. 61
- Potest obligari fidelis ad Ieiunandum ob legitimitatem consuetudinem. pag. 76. numero 62
- Diebus Rogationum non est Ieiunium ex præcepto. ibid. n. 63
- Non est licitum diebus Rogationum adipesci velci. ibid. n. 64
- Ieiunare ex deuotione qualibet die etiam Dominica licitum est. pagina 76. numero 65
- Dies quibus ex præcepto Ieiunium indicitur annumerantur. ibidem numero 66
- Qui possint Ieiunium in alium diem ex causa transfere. ibid. n. 67
- Prima causa à Ieiunio excusans quæ dicatur. ibid. n. 68
- Ieiunij præcepto non adstringuntur feminae grauidæ aut lactentes. pagina 77. numero 69
- Quæ quidem regulariter à præcepto non comedendi carnes die Ieiunij minime excusantur. ibid. n. 70
- A Ieiunio excusantur senes sexagenarii. ibid. numero 72
- Et pauperes qui sufficienti ad refectorem alimonia carent. ibidem numero 73
- Solius panis in quacumque quantitate refectorem habere, non sufficit, ut quis Ieiunare teneatur. ibidem numero 74
- Ieiunare debent pueri ad lucrandum iubilæum. p. 78. n. 77
- A Ieiunij obligatione excusans causa secunda quæ. p. 78. n. 88
- A Ieiunio excusatur quis, etiam si præuideat voluntarium laborem. ibidem
- Et qui labore suo, cum quo Ieiunium consistere apte nequit, victitant. ibidem numero 81
- Operarij non solum à Ieiunio excusantur, eo, quo laborant, die, sed etiam, eo die, quo intermittunt laborem. ibidem numero 83
- Qui propter laborem à Ieiunij obligatione excusantur enumerantur. ibidem à numero 80. ad 86. & pag. 79. à num. 87. ad 91.
- A Ieiunio excusans tertia causa quæ dicatur. p. 79. n. 92
- A Ieiunio excusantur qui operibus præstantioribus incumbunt misericordiae. ibidem
- Concionatores à Ieiunio excusantur. ibidem numero 93
- Qui propter pietatem à Ieiunio excusantur, referuntur. ibidem à numero 92. ad 97. & pagina 80. à numero 98. ad 101
- Quarta causa à Ieiunio excusans quæ. p. 80. numero 102
- Ieiunij obligatio potest tolli per dispensationem. ibid.
- Qui dubitat an causam non Ieiunandi habeat Ieiunare tenetur. p. 81. n. 107
- Dubitans an annum vigesimum primum expleuerit non tenetur Ieiunare. ibidem numero 108
- Dubius an die Iouis sit hora media noctis duodecima potest carnibus vesci, aut cenare iustante die Veneris Ieiunio. ibidem numero 109
- Qui die Veneris vel Ieiunij dubitat, an sit media nox, non potest carnibus vesci aut cenare. ibidem numero 110
- An Ieiunij præceptum sit affirmatiuum. p. 82. n. 114
- An præceptum Ieiunij ex vi Iuris abstracta consuetudine obliget ad mortale. ibidem numero 118
- An consuetudo possit ex toto quadagesimalieiunium abrogare. ibidem numero 122
- Num pater possit per filium Ieiunij præceptum adimplere? pagina 83. numero 125
- Verum qui in quodam præcepto die Ieiunare non vult, alio non præcepto Ieiunare teneatur. ibid. num. 128
- Quis in die Ieiunij, vel in diebus quibus eius carni prohibetur dedita opera dimidium circiter vnciam carnis absumit, peccatne lethaliter. pagina 84. numero 136
- Quis in die Ieiunij nullum præter panem cibum obtinet, quo vesci valeat, potestne carnem pani iadhibere. ibidem numero 139
- Catholicus inter hæreticos versans famulum præstat, potestne in diebus Ieiunij vesci carnibus, leo solum prætextu, quod Ecclesiae præcepto non obligetur. ibidem numero 142
- Discessurus quis mane ex loco Ieiunij, vespere perueniens ad locum, ubi non Ieiunatur, potestne ientaculum ex carnibus præsumere? pagina 85. numero 145
- An delinquat lethaliter contra Ieiunij præceptum, qui vescitur carnibus ex dispensatione diebus prohibitis, ut sanitati consulat. ibid. n. 148
- Cui licet vesci diebus prohibitis ouis ac lacticiis, potestne etiam sagimen porcinum concedere. pagina 86. numero 158
- Qui vovit certa die à carnibus vel ouis ac lacticiis abstinere totiesne delinquat, quoties de iis comedit. pagina 87. numero 162
- Ieiunare quis vovit certa die, an toties peccet, quoties eius carni distinctos mortaliter multiplicat. p. 87. n. 165
- An oua & lacticia sint in Ieiuniis Quadagesimalibus prohibita à Iure sub lethali. ibid. n. 175
- An in Ieiuniis extra quadagesimam oua, & lacticia sint sub lethali prohibita vi iuris. ibid. n. 178
- An teneamur ex vi consuetudinis, abstinere ab ouis & lacticiis in Ieiuniis extra quadagesimam. ibid. n. 181
- An ex vi decretis alterius ex consuetudine oua, & lacticia prohibeantur sub mortali in quadagesimæ Dominicis. p. 90. n. 187. Satis

& Verborum.

Satisfacitne Ieiunio quadragesimali, qui sine dispensatione aut Bulla ouis seu lacticiis vescitur. 91.193
 In Ieiuniis quadragesime possunt agricolæ & quilibet pauperes sine bulla aut dispensatione ouis aut lacticiis vesci, ex eo præcise, quod pisces, quibus refecti valeant non subsint. ib. 196
 An seculi consuetudine licitum sit panem biscoctum etiam quæritate magna in Ieiuniis quadragesime sine bulla aut dispensatione comedere. ib. 199
 Nunc potus vini in magna quantitate sumptus die Ieiunii, vnicæ comestioni contrarietur. 92.203
 An vinum, Ceruisia, ac similia liquida soluant Ieiunium, si non ad sitim extinguendam, sed ad famem sedandam absumantur. ib. 206
 Potus aquæ saccharo aut melle mixtæ contradicitur vnicæ refectiioni, vel leui piaculo. ib. 209
 An potio quæ Chocolate vocatur, lædat vnicæ Ieiunii refectiõnem, si in magna sumatur quantitate roties, quoties liberit. 93.212
 Soluantne Ieiunium poma, vana, &c. sumpta ad sitim extinguendam. ib. 215
 An possit ad sitim sedandam pomorum, vana, &c. succum dentibus expressum absumere, substantia solida ex ore reiecta. 94.218
 An, ne potus noceat, possit quis cuiuscunque generis portunculam absumere. 94.221
 An ab amico rogatus, poteritne quis absque veniali aliquid cibi in die Ieiunii absumere, ibid. 227
 Potestne sine veniali culpa parum cibi sumere Ieiunii die, si prandium ex virginti causa valde sit differendum. 95.220
 Inferuienes mensæ tam sæculares quam Religiosi, vel lecturi, dum alii prandent, die Ieiunii possuntne aliquid cibi præsumere. ib. 223
 An ob graue lentitiæ oris licitum sit absolute aliquid cibi aromatici absumere, Ieiunii die. ibid. 226
 An mensæ inferuietes, vel legentes possint in magna quæritate cibi præsumere. ib. 239
 Si vnicæ comestione ventrem adeo opples, ut Ieiunii difficultatem minime experire, an violes Ieiunium. 96.242
 Violatne Ieiunium, qui ex necessitate, aliquo occurrenti negotio virginti, per longum tempus prandium interruptit. ib. 245
 An Ieiunium violes, dum à mensa surgis animo non redeundi, sed mutata intentione, prandium nondum absolutum resumis. ib. 248
 Surgis à mensa animo non comedendi amplius, cum prandium est omnino absolutum, si modicum tempus intercessit, poteritne rursum comedere. ib. 251
 An qui vult in Vigilia Natiuitatis Ieiunare, possit refectiunculam vberioris illius vti licentia. 99.281
 Num cum tibi licitum est ouis in die Ieiunii vesci possis ouem in collatione sumere. 102.306
 An Ieiunium violet grauius, qui sine causa notabiliter horam prandii anticipat. 103.316
 Preueniens notabiliter absque causa prandium teneaturne iam ea die Ieiunare. ib. 319
 An in quadragesimali Ieiunio liceat Clerico, aut seculari prandere priusquam vespere dicantur. ib. 322
 Potestne Ieiunans per vnam integram horam ante meridiem absque vilo piaculo prandium inire. 104.325
 An Ieiunans possit absque vlla culpa prandio dare operam ante vndecimam v.g. horam, iam à DD. ant à consuetudine præscriptam. ib. 328
Prob. & Mend. Theol. Mor. Tom. V. P. II.

Dum quis cœnat, pulsus horologii vnicæ mediæ noctis designantes exaudit, teneaturne à cœna cessare, si die sequenti Ieiunare debeat. ib. 331
 An Quadragesimale Ieiunium sit ex iure diuino. 105.334
 An omnia quatuor temporum Ieiunia sint de iure Canonico. ib. 337
 Num Ieiunia quatuor temporum sub lethali obligent. 106.340
 Ieiunium Vigiliæ Pentecostes obligatne sub lethali ex consuetudine. ib. 344
 An obligent sub lethali Ieiunia in D. Ioannis Baptistæ, omnium Sanctorum & D. Laurentij vigiliis. ib. 347
 An qui valde robusti sunt ante vigesimum primum annum ad Ieiunii præceptum teneantur. ib. 351
 Num adolescentes teneantur ante vigesimum primum annum aliquibus, saltem diebus, in Quadragesima, & in vigiliis per annum Ieiunare. ib. 354
 An Ieiunia, quæ Regula præscribit obseruare teneantur Religiosi professi vigesimo primo anno minores. ib. 358
 An qui compleuit post Quadragesimam inceptam annu vigesimum primum, teneatur diebus sequentibus, usque ad eius terminum Ieiunare. 108.361
 Incepta iam, Ieiunii die implet quis vigesimum primum ætatis annum, cum nondum nihil cibi assumpsit, teneaturne Ieiunare ea die. ib. 364
 An vir sexagenarius liber sit absolute à lege Ieiunii. ib. 367
 An quinquagesimus ætatis annus liberet absolute viros à lege Ieiunii. 109.370
 Quinquagenaria formæ liberantur absolute, prædictè loquendo, à Ieiunii præcepto. ib. 373
 An Religiosus sexagenarius teneatur suæ Regule seruare Ieiunia. ib. 376
 Vult quis certis diebus pro toto vitæ cursu Ieiunare, teneaturne vir sexagenarius, & femina quinquagenaria illud implere. 110.379
 Num sit necessarium, ut tota nocte quis nequeat dormire, ut à Ieiunii obligatione liberetur. ib. 383
 Habens duo cauteria estne liber absolute à lege Ieiunii. ib. 386
 An qui carnibus vescitur ob præseruationem ab infirmitate, quia pisces seu oua ei sunt nocumta eximatur à Ieiunii obligatione. ib. 390
 Ob præseruationem futuræ infirmitatis carnibus quis vescitur, teneaturne Ieiunare iis diebus, quibus non vult carnibus vesci. 111.394
 Quis in Quadragesima non potest Ieiunare, nisi oua ac lacticia comedendo, eo quod ex aliis sufficienter non habet refectiõnem, teneaturne oua comedere, ac Ieiunare. ib. 367
 In die Ieiunii quis non habet nisi carnes ad refectiõnem, teneaturne iis vesci ac Ieiunare. ib. 400
 An qui solummodo ad refectiõnem habet panem, & olera, vel fructus teneatur Ieiunium seruare, absolute loquendo? 112.404
 Teneatur dormire die Ieiunii famulis augere portionem quæ alias sufficiens non est, ut Ieiunare valeant. ib. 408
 Num si coniugibus Ieiunium impediatur, ne sibi inuicem reddant debitum, teneatur à eo abstinerere. ib. 411
 An ad Ieiunium teneatur vxor, ob rixas cum marito præcipiente ex rationabili causa, ut non Ieiunet vitandas. ib. 415
 An femina nubere è proximo intendens, si

Index Rerum,

ex Ieiunio formā timeat notabiliter obscurā-
dā possit absolute à Ieiunio abstinere. *ib.* 418
Si pręgnantes, vel lactętes adeo sint robustę
vt vnica refectiōe meridiana, & refectiū-
cula vespertina valeant se & infantulos su-
stentare an teneantur Ieiuniū inire. *ib.* 422
An pręgnanti, ac lactęti sit licitus absolute in
die Ieiunij carniū vltus. *ib.* 425
An artifex teneatur ad Ieiunium, si sit adeo
robustus, vt simul possit artes laboriosas
exercere, & Ieiunare. *ib.* 429
An Eugenij IV. declaratio, aut indultum excu-
sans artifices artē suā exercentes à Ie-
iunij obligatione, cōprehendat eos, qui artē
laboriosā non exercent. *ib.* 432
Sutores excusantur à Ieiunij obligatione. *ib.* 435
An adstringantur sartores legi Ieiunij. *ib.* 438
Pictores, & Barbitoniores an Ieiunare tenean-
tur. *ib.* 441
An Lanarij, Pictores, fullones, sculptores, argē-
tarij, Textores vitæ sericę, laneę, vel lineę,
qui panes coquūt, aurifices, figuli, & alij hu-
iusmodi opifices excusentur à Ieiunij obli-
gatione. *ib.* 444
An à Ieiunij lege sint exēpti Characterū Cō-
positores, in Typographica officina. *ib.* 451
An qui artes laboriosas exercet non ex offi-
cio, vel indigētia, sed diuerticuli causa excu-
setur à Ieiunij obligatione. *ib.* 454
Qui excusantur à Ieiunij lege ex causa labo-
ris, teneantur Ieiunare illis diebus in qui-
bus, vel ob festi religionem, vel ob pigri-
tiam cessant laborare. *ib.* 457
An pedestre iter leucarū trium sufficiat ad tol-
lendum Ieiunij obligationem. *ib.* 461
Iter pedestre voluntarium tollitne Ieiunandi
obligationem. *ib.* 464
An iter nouē vel decē leucarū vna die equo
percurrēns liber sit à lege Ieiunij. *ib.* 467
Tenenturne cursores qui vnico tātum cursui
vnus horę dāt operā in die, Ieiunare. *ib.* 471
Qui currū, quadriga, vel lectica gerit iter, an
eximatur à Ieiunij obligatione. *ib.* 474
An liceat operarium conducere cum pacto,
quod ieiunaturus nō sit, ne seruās Ieiuniū,
minus solito laborare valeat? *ib.* 477
An possit dominus in die Ieiunij famulis iniū-
gere opera cum Ieiunio incompatibilia, si in
diem alteram valeant differri. *ib.* 480
Qui ob mercedem, vel ex mercede concionā-
tur, eximuntur à Ieiunij lege. *ib.* 484
An eximatur à Ieiunio die concionis, qui se-
mel tantum in hebdomada, in mense, vel
anno concionatur. *ib.* 487
Eximuntur à Ieiunij lege Confessarij, qui nō
ex officio, vel obedientia, sed voluntarie tota
die confessionibus audiendis intersūt. *ib.* 491
An sint absolute liberi à Ieiunij obligatione
lectores Theologię, Iuris Ciuilis, & Cano-
ci, &c. *ib.* 494
Suntne liberi à Ieiunio totius quadragesimę,
qui quatuor diebus singulis Grammaticę
lectiones agunt. *ib.* 497
An à Ieiunio sint immunes Scholares, Aduoca-
ti, Procuratores, Iudices, Scribę, &c. qui per
totā diē fere suis ministerijs incumbunt. *ib.* 500
Qui se processionibus publicis, aut priuatim
flagellat ad vitandum Ieiunium, peccatne
lethaliter ex Ieiunii omissione. *ib.* 504
An peccet lethaliter contra Ieiunij legē, qui
media licita incōpatibilia cū Ieiunio assumit
ea intentione, vt liber sit, ab obligatione Iei-

nij. *ib.* 507
An liber sit ab hoc pcepto absolute, qui ma-
gnam difficultatē in Ieiunando sentit. *ib.* 510
Dubitatur quis, num iustam habeat non Ieiunā-
di causam, teneantur Ieiunare. *ib.* 513
Licetne ob hospitem Magnatem Ieiunium
soluere. *ib.* 520
An labor voluntarius à Ieiunio excusans pos-
sit instante Ieiunio quoties libuerit suscipi
ibid. *ib.* 524
Ieiunium violans secundo comedens, an to-
ties deinde lethaliter peccet, quoties eo die
cibum sumit sufficientem alias ad soluē-
dum Ieiunium. *ib.* 531
An qui die Ieiunij, post secundā comestione,
qua Ieiuniū violauit, vltius comedit, toties
peccet contra Ieiunij pceptum quoties
manducat. *ib.* 534
Perpetratne duplex piculū violās Ieiuniū qua-
dragesimę, in qua Vigilia D. Matthię occur-
rit. *ib.* 537
Potestne Dominus cōpellere suos famulos ad
pceptū Ieiunij seruandū. *ib.* 539, & 540
Famulis Ieiunare nolentibus teneantur domi-
nus cēnam non impertire. *ib.* 543
An parentes teneantur filios cogere ad Ieiunā-
dum quando nolūt cum possunt. *ib.* 546
An Caupones, si decenter possint, teneantur in-
terrogare hospites, an nō Ieiunādi causā piz-
seferāt, priusquā eis cēnam exponāt. *ib.* 549
Si Caupones certo cognoscant, te ad Ieiuniū
obligari, possuntne tibi apponere cēnā. *ib.* 552
An qui in die Ieiunij licite cēnat possit inui-
tare amicū ad cēnandum secum, si certo
sciat alibi cōnaturum. *ib.* 558
Lex Ieiunii tibi specialē ad obseruationē dif-
ficultatē ingerit habēne sufficientē causam,
vt dispensationem obtineas. *ib.* 588
Potestne quis dispensare in lege Ieiunii à se,
vel à superiore instigata. *ib.* 591
Ieiunia à Pontifice vel à iure cōmuni inducta
pro certis diebus, possuntne ab Episcopis in alios
dies ex rationabili causa transferri. *ib.* 594
An legitima causa subsit, vt possit Episcopus
Ieiuniū D. Matthię incidens in aliquem diem
ex duobus vltimis Bacchanalium in alium
transferre. *ib.* 598
Ieiunium, vide verb. *Refectiuncula.*
Ignorantia.
Ignorantia inuincibilis, obliuio, vel incōside-
ratio diei festi excuset ab implēdo audiēde
Missę pcepto. *ib.* 34, 303. *Impotentia.*
Impotentia excusans à Ieiunio quoduplex ad-
mittatur. *ib.* 663
Ob Impotentia morālē excusatur infirmi cō-
ualecētes, & alij plures à Ieiunio. *ib.* *Infidelis.*
Infideles non subsunt legibus Ecclesiasticis.
78, 79. *Intentio.*
Intentio, vide verb. *Missā.*
L
Labor.
Labor an sit causa excusans à Ieiunij obli-
gatione. *ib.* 78, 80
An Labor voluntarius excusans à Ieiunio, pos-
sit instante Ieiunio, quoties libuerit suscipi.
ib. 524 *Lector.*
Lectores Theologię, Philosophię, Iuris Ca-
nonici, &c. excusantur ab obligatione Ieiunij.
79, 94 *Lis.*
Quando Lis super decimas nō est inris sed fe-
ci, potestne corā Iudice seculari dici? *ib.* 79
Medicus.

& Verborum.

M

Medicus.

M Edici ab his causam diei Ieiunij carnes ali-
cui edendi facultate concedentes sunt
duplici piaculo adstricti. p. 128. n. 562. & 563

Meretrix.

Meretrices præceptum confessionis annuæ
violantes incurunt pœnas à iure præscri-
ptas, ac Synodalem excommunicationem.

51.124 *Miseriordia.*

Miseriordiæ operibus incumbentes præstatori-
bus à ieiunio excusantur. 79.92 *Missæ.*

De Missa audienda datur præceptum. 2.1.

Missam audiendi præceptum in iure canonico
continetur. ibid. 2

Est de audienda Missa diebus dominicis, &
festis. ibid. 3

Non obligat Missam audire in feriis *Quadrage-*
simæ. ibid. 4

Nec in triduo sanctæ hebdomadæ. ib. 5

Nec in Rogationum diebus. ibid. 6

Nec obligat Scholasticos. ib. 7

Nec Episcopos, ut quotidie audiant. ib. 8

Missæ audiendæ præceptum instat à rationis
usu. ibid. 9

Obligat Ecclesiasticos. ib. 10

Non obligat Cathecumenos. ib. 11

Nec amentes aut ebrios. ib. 12

Nō tenemur plures vno die Missas audire. ib. 13

Missam sufficit audire quocumque idiome,
aut sano ritu celebratam. 3.14

Præceptum implet qui eam statim post me-
diam noctem audit. ib. 15

Missæ audienda est integra. ib. 16. & p. 12. n. 95

Missæ pars levis aut gravis assignatur. ib. 17. & 18

Missam audit qui ad deferenda necessaria ad
eam brevi tempore recedit. ibid. 19

Potest dimissa Missa ab vno Sacerdote audi-
ri, & alia dimidia ab alio. ib. 20

Potest quis peccare contra hoc præceptum,
licet Missam audiat. ib. 21

Nullus locus est Missæ auditioni determinatus.
ibid. 22

Nō potest Episcopus fideles cogere ad Missam
in propria Parochia audiendam. ibid. 23

Potest tamen obligare mendicantes. 4.24

Materia præcepti auditionis Missæ quæ. ib. 25

Non obligatur qui Missam omittit preces effu-
dere, ut fructum sacrificij compenset. 7.48

Nū in Sanctæ hebdomadæ triduo vi præcepti
Ecclesiastici Missam audire teneamur. 8.57

Num hoc præceptum suo ex genere ad lethale
obliget. ib. 60

An præceptum hoc sit ex iure divino. ib. 63

Potestne Pontifex summus dispensare in præ-
cepto Missæ exaudiendæ. 9.69

An statim ac cū quis annos discretionis inie-
rit teneatur ad Missam exaudiendam. ib. 72

Nom Ecclesiasticæ personæ teneantur ad
Missæ auditionem. 10.75

Vtrum qui in festo non potest Missam ac Con-
cionem audire, teneatur potius Missam audire
quam Concionem, vel è contra Concioni
potius quam Missæ assistere. ib. 78

Potestne Episcopus sub censuris præcipere, ut
Missam subditi in propriis Parochiis exaudiant.
11.81

Num præcepti vi fideles teneantur Missam
maiores audire, quando in propria Parochia
sub præcepto satisfacere. ib. 85

Esrob. & Mend. Theol. Mor. Tom. V. P. II.

Qui hora secunda vel tertia Missam audierit
an satisfaciat præcepto. ib. 88

An cum Missa coram summo Præsule in nocte
Natalis Domini celebratur ante mediā no-
ctē, sufficiat præcepto audiendi Missam in die
Natalis, qui illi Sacro interest. 12.91

Si Vigilia Natiuitatis in Dominica incurrit,
possit quis præceptum audiendæ Missæ in
Dominica implere, si assistat Missæ, quæ corā
Papa in Natalitij Domini vespere ante
mediam noctem celebratur. 12.94

An qui à principio vsque ad Epistolā exclusiue
quis in Missa omittit, præceptum adimpleat.
ibid. 99

An qui omittit ab introitu vsque ad Epistolā
inclusiue, obligationi satisfaciat. 13.102

Num qui ab introitu vsq; ad offertoriū exclu-
siue, & post Communionē vsq; ad Missam finē
omittit, præcepti sit reus violati. ib. 105

An qui omittit ab introitu vsque ad Euangeliū
inclusiue, impleat præceptum. ib. 108

Qui ab introitu vsque ad Euangeliū inclusiue
omittit, sed nō mox post benedictionem re-
cedit, sed D. Ioannis Euangelium audit, im-
pletne præceptum. 14.111

Qui ab Introitu Missæ vsque ad Euangeliū
inclusiue omittit, nec per vltimū Euangelij
suppleuit auditionem, tamen post Missam
prinatum Euangeliū omittit per se, vel per aliū
legit, impletne. 14.114

An qui omittit introitū vsq; ad Epistolam in-
clusiue, & omnia quæ Sacerdos post absūptū
Calicē dicitur, integram ad præcepti obser-
uationem, Missam exaudiat. ib. 117

An qui à principio Missæ vsq; ad Epistolā ex-
clusiue, & post Communionē vsq; ad terminū
prætermittit, faciat præcepto satis. ib. 120

An qui non adest, dum post vtriusque speciei
cōsecrationē à Sacerdote fit oblatio, impleat
audiendæ integræ Missæ præceptum. 15.123

Qui non adest, dū vtriusq; speciei consecratio
peragitur, integram audiat Missam. ib. 126

An qui solūmodo Missæ cōsūptioni nō adest,
impleat Missæ audiendæ præceptum. ib. 129

Exiēs consecrationis, cōmunionis tēpore actus,
rus aut declaraturus aliquid ad sacrificiū ne-
cessarium, Missam integram audiat. 16.132

An Euangelium Ioannis, aut aliū Euangelistæ,
quod in fine Missæ legitur pertineat ad eius
integritatem. ib. 135

An confessio præmissa pertineat ad Missæ in-
tegritatem, peccetque venialiter qui illam
omittit. ib. 138

Qui audit ab vno Sacerdote à principio Missæ
vsq; ad consecrationē, ab alio autē à cōse-
cratione ad finē, impletne præceptum. 17.141

Et è contra. ib. 144

An qui non successiue, sed simul audit Missam
à duobus Sacerdotibus ab vno nēpe ab ini-
tio ad consecrationē, ab alio à consecratione
ad finem, satisfaciat præcepto? 18.147

Num venialiter delinquit qui absque causa
mediam Missam ab vno, & mediam ab alio
Sacerdote exaudit. ib. 151

Obligatus ex præcepto, & ex voto duas Missas
audire, satisfacitne vtrique obligationi, eas
simul audiendo. 19.155

Qui non potest integræ Missæ assistere, potest
tamen vsque ad consecrationem exclusiue,
debetne & hanc partem audire. ib. 161

Accedens ad Missam audiendam tempore quo
præfatio

Index Rerum,

præfatio dicitur, nec alia Missa celebranda
subest, teneturne vsque ad finem exaudire.
p. 20. n. 164
Qui Missæ leuem partem omisit, teneturne
sub veniali illum supplere defectum altero
in Sacro partem omisam audiendo. ib. n. 168
Missam sine interna attentione audiens facit-
ne satis Ecclesiæ præcepto. 21. 171
An qui dum Missam audit, horas Canonicas,
vel Rosarium ex voto, vel penitentia reci-
tat, impleat præceptum. ib. 174
An si dum Missam audis tuæ conscientia ex-
amen geris impleas præceptum. ib. 180
An si dum Missæ assistis tua piacula confiteris,
satisfacias Ecclesiæ præcepto. 22. 183
Qui cum Missæ interest, cum aliis confabula-
tur, rider, sine interruptione, impletne præ-
ceptum. ib. 186
An qui vult Missam audire, nō tamē intēdit im-
plere præceptū, satisfaciāt præcepto. 25. 206
Dum Missæ assistis, & per extasim in diuino-
rum contemplationem eleuaris, impleatne
præceptum. ib. 209
An si dum Missæ assistis Psalmos, vel aliquid ad
Deum pertinens scribis faciasne satis præce-
pto. ib. 212
Votū emisisti audiendi vnā Missā, quā animo
voto non satisfaciēdi exaudis, tenerisne aliā
audire ad voti satisfactionem. 26. 216. & 217
Qui commode potest audire ac videre cele-
brantem, an teneatur ad vtrumque huius vi
præcepti. ib. 221
An qui simul est surdus, mutus & cæcus te-
neatur ad Missæ auditionem. ib. 224
Vt quis Missæ audiendæ præceptum impleat,
teneatur adesse intra Ecclesiam in qua cele-
bratur. 27. 227
Missam quæ in templo celebratur quis ē fe-
nestra domus extra templum extructæ exau-
dit, impletne præceptum. 27. 230
Existens quis in choro strictæ post altare Missā
audit, impletne præceptum. ib. 234
Missam quis audit post Ecclesiæ parietem ex-
stans, satisfaciēne præcepto. ib. 237
Num personaliter interdictus, vel excommuni-
catus à præcepto Missam audiendi excusetur.
28. 242
Apud locum interdictum quis cōmoratur, qui
tamē facile potest ad locū nō interdictū per-
gere, excusatur ab audiendæ Missæ præcepto.
29. 248
Habet quis priuilegium, vt tempore interdicti
possit audire Missam, teneturne illo vti &
præceptum implere. ib. 252
Excusaturne ab audiendæ Missæ præcepto, qui
alium non habet Sacerdotē, nisi personaliter
interdictum. ibid. 256
Excusaturne Missæ audiēdi præcepto, si nō adsit
qui celebret nisi notorius cōcubinarius. 30. 260
An distantia vnius leuæ, seu triū milliariū
sit sufficiens, vt à Missa audienda quis excuse-
tur, si pedestri iter sit acturus incessui. 31. 271
An distantia vnius leuæ sufficiat ad excusan-
dum à præcepti impletionē eum, qui eques
iter est peracturus. ibid. 274
Mater quæ domi manet ad filiarū custodiā,
quas sine nocumēto puritatis, solas relinquere
nequit, excusaturne ab exaudiendā Missa.
32. 277
Mater aut nutrix non habens, cui, dū ad Mis-

sā audiendā pergit, possit infantulū cōmen-
dare, an excusetur à Missæ auditione. ib. 280
An excusetur à præcepti huius custodia vxor,
quam maritus ob Zelotypiam domo egredi
rennit. ib. 283
An absolute excusentur famuli, qui vt obediāt
heris aliquid Missæ tempore imperantibus,
eam non exaudiant. ib. 286
Pastores omium tenenturne absolute Missam
audire. 33. 293
Excusaturne à Missa audiendā iter agens cum
sociis, ea solū ex causa, ne sociis abeuntibus,
solus pergere cogatur. 34. 297
An nobiles puellæ quæ non solent egredi do-
mo ad Missam audiendam, excusentur ab
huius præcepti impletionē, si ad ludos, co-
medias, &c. procedant. 35. 311
An specialis alicuius loci consuetudo possit
foeminas mēstruā ægritudine affectæ à Missa
audiendā excusare. ib. 315
Num excusentur absolute qui ob pietatem cō-
fessionem dant operam, si nequeant in aliud
tempus differre Missam. 36. 319
An qui rationabili ex causa ab audiendā Missa
excusatur, loco illius teneatur, aliud piam
opus gerere, aut orationes profudere. ib. 321
Missā, vide verb. Sacrum.
Monachus.

Monachi D. Benedicti non habentes nisi ve-
nialia, ex vi Clem. tenenturne sub lethali
singulis mensibus confiteri. 48. 88
An præfati Monachi, ex vi Clem. teneantur
sub mortali, menstrua facere confessionem, si
lethaliter deliquerint. 49. 91
Monachi D. Benedicti, & D. Bernardi obligan-
turne sub lethali semel in anno suis prælatis
fateri sua lethalia piacula, etiā aliis cōfessio-
nibus rite, & legitime exposita. ib. 93

Monialis.

Monialis quinquagenaria teneturne suæ Re-
gulæ ieiunia seruare? 107. 379
Mutatio.

Per Mutationem ius decimarum acquiri po-
test. 117. 17

Oblatio.

Oblationes quid sint? 139. 46
Oblationem obligatio quæ. ib. 47
Ex quibus personis Oblationes admittendæ?
ibid. 49
Oblationes ex quibus rebus offerendæ. ibi-
dem. 50.
An in lege gratiæ extet de gerendis oblatio-
nibus præceptum. 166. 177
Si Parochus oblationibus ad commodam su-
stentationem egeat absolute teneantur Paro-
chiani ex præcepto dipino illas ei impertire.
166. 280
An vbi viget consuetudo Offerendi iati-
quid in die Dominica aliisque festis, de-
beat necessario à Parochianis observari,
si inibi soluantur decimæ. ibi-
dem numero 28
Parochus.

& Verborum.

P

Parochus.

Parochus deficiente, vel nolente Eucharistiā subditis ministrare ad implendum annuę Confessionis præceptum, possuntne Religiosi eam secularibus ministrare. pagina 58 numero 87

Parochus potest præsentē Episcopo, vel eius Vicario in ieiunio dispensare ratione consuetudinis. p. 71. nu. 18

An Parochus possit præsentē Episcopo iusta ex causa in ieiunio cum aliquibus dispensare. p. 129. n. 572

Si Parochus haud valeat facile adiri potestne Confessarius iusta interueniente causa in ieiunio dispensare. ib. n. 575

Parochis ex lege iustitiæ decimæ sunt præstandæ. p. 134. n. 9

Parochi per se obligati non solent ad decimas præstandas. p. 135. n. 15

Parochi aduersus quemlibet possessorem iuris decimandi intentionem fundatam habent. p. 136. nu. 15

Parochus non potest decimas per vim extorquere sine Episcopi auctoritate. pagina 137 numero 34

Parochi tenentur ex vi iuris de fructibus suorum beneficiorum decimas Episcopis solvere. p. 134. n. 181

An Parochi dimiti debeant solui decimæ. p. 164 numero 259

Pascha.

Paschatis nomine quid veniat intelligendum. p. 55. n. 10

An Paschatis nomine solum de iure dies Dominica Resurrectionis cum duobus sequentibus intelligatur. p. 61. n. 46

Nam in Hispania nomine Paschatis tota quadragesima ex consuetudine intelligatur ad præcepti huius impletionem. ibidem numero 49

Pascha, vide v. *Communio, Eucharistia.*

Pauper.

Pauperi licet vñs carniū in die prohibito. p. 77. n. 75

Pietas.

Pietas estne causa excusans ab obligatione ieiunandi. p. 79. n. 92

Qui propter Pietatem excusantur à ieiunij obligatione veniunt enumerandi. ibidem à n. 92. ad 101

Pontifex.

Pontifex potestne in præcepto Missæ exaudire dispensare. p. 9. n. 69

Pontifex obligaturne Confessionis annuę præcepto. p. 41. n. 36

Pontifex Summus teneturne communionis annuę præceptum obseruare sub lethali peccato. p. 60. n. 42

An Summus Pontifex peccatet, si absque rationabili causa cum aliquo in lege ieiunij dispensaret. p. 118. n. 568

Summus Pontifex per se non potest ad decimas obligari. p. 135. n. 14

Præceptum.

Præceptum, vide verb. *Missæ, Sacrum, Confessio, Communio, Ieiunium, Decimæ, Primitiæ, Oblatio.*

Prelatus.

Praelati Regulares possunt dispensare cum suis subditis circa ieiunia Ecclesiastica. pagina 80 numero 106

An Praelatus teneatur dispensare in Ieiunio toties quoties ex causa iusta à subdito dispensatio petitur. p. 130. n. 582

Prescriptio.

Prescriptio potestne efficere, vt ex toto aut ex parte saltem quis à decimarum prædialium onere eximatur. p. 161. n. 230

Primitiæ.

Primitiæ quid sint. p. 136. n. 45

Primitiarum obligatio quæ. ibidem numero 48

Primitiis soluendi præceptum potestne consuetudine abrogari. pagina 165 numero 267

An vbi Primitiarum præceptum adhuc extat, debeant solui non peti à Parocho. ib. n. 268

Nūm in lege gratiæ ex iure humano debeantur Primitiæ de omni Frumento, Vino oleo, ac de aliis rebus omnibus, de quibus in lege veteri iure diuino soluebantur. ibidem numero 272

Puer.

Pueri cum primum rationis vñm fuerint consecuti, singulis annis Confiteri tenentur. p. 37. nu. 2

Pueri diligenter examinandi, num capaces sint absolutionis recipiendæ. ibidem numero 3.

Et quid circa id faciendum. ibid.

An Pueri non implentes confessionis annuę præceptum incurrant pœnas transgressoriis præscriptas. p. 53. n. 122

Pueri ad lucrandum iubilæum ieiunare debent. p. 78. n. 77

Pueri post rationis vñm ad ciborum qualitatem obligantur. ib. n. 78

Si Puer ante septennium vñu polleat rationis, licetne ei in diebus prohibitis carnibus, aut lacticiis vesci. pagina 87, numero 167

Q

Quadragesima.

Quadragesimæ feriis vñ præcepti tenentur ne quis Sacrum exaudire. pagina 8. numero 54

Quadragesimæ Dominicis suntne onæ, & lacticiis vitata. pagina 90, numero 184

Quadragesima, vide v. *Ieiunium.*

R

Refectio, Refectiuncula.

Refectionis hora in die ieiunij est circa meridiem. p. 73. nu. 44

Quæ Refectiuncula sit inducta ratione medicinæ non nutrimenti. pagina 97 numero 254

An huius Refectiunculæ quantitas mensuranda sit pro personarum, ac consuetudinis regionum

Q 3

gionum

Index Rerum,

- gionum varietate. ib.n.257
 An pro Refectiuncula possit sumi octo vnciarum quantitas. ib.n.261
 An in vigilia Natalitij Domini possit sumi Refectiuncula sine mensura, aut limite ex his cibis, quos licet in collatione absumere. p.98.n.265.
 Vult quis in vigilia Natiuitatis Domini Refectiunculam serotinam sumere, an possit illam mane in quacumque libuerit quantitate præsumere. ib.n.269
 Peruigilium Natalitij Dominici in Sabbatum incidit, festum autem in feriam secundam, licetne Refectiunculam sumere in qua libuerit quantitate. ib.n.272
 In peruigilio Paschatis, & Pentecostes, licetne sumere Refectiunculam largiorem ubi non adest consuetudo. pagina 99. numero 275
 An liceat Regularibus vti amplioris Refectiunculae sumendæ priuilegio, cum licet secularibus. ib. n.278
 Qui vult in vigilia Natiuitatis ieiunare, potestne Refectiunculae vberioris illius vti licentia. ib.n.281
 Curia Romana incola extra illam pergens potestne Refectiunculam largiorem more Romano sumere. ibidem numero 285
 An qui exercitiis ingenij non continuo, sed certis horis vacat possit largiorem sumere Refectiunculam. p.100. n.288
 Licetne tibi totam quantitatem panis, aut fructuum siccorum sumere vino madefactam. ib. n.291
 An herbarum, aut legumina quæque iusculo condita, cremorue amygdalinus, vel triticeus in assignata quantitate possint pro Refectiuncula absumi. ib. n.294
 Licetumne est piscibus recentibus pro Refectiuncula in quantitate debita vti. pag.101 numero 297
 Licetne ad Refectiunculam piscibus siccis, seu sale præparatis vti. ibidem numero 300
 Estne licitum ad Refectiunculam, caseum, vel quicquam ex lacte confectum sumere, cum licitum est in prandio edere lacticia. ibid. numero 303
 An liceat ex pane, ouis, ac farina perfecte sumere in Refectiuncula totam permissam quantitatem. p.102. nu. 309
 An sit mortale sine vlla causa sumere Refectiunculam mane, aut meridie, dilato in noctem prandio. ib.n.312

Regularis.

Regularium circa decimas priuilegia, eorumque utilitas. p.135. n.18

Religiosus.

Religiosi possuntne secularibus Eucharistiam impertire ad implendum annuæ Communionis præceptum, deficiente Parocho. p.68 numero 87
 An possint Religiosi in Paschate Eucharistiam ministrare familiaribus actualiter Religiosis inseruientibus. ibid. n.90
 An Religiosi mensæ inservientes, vel lecturi, possint die ieiunij aliquid cibi præsumere, dum alij prædent. pagina 95. numero 233
 Religiosi professi vigesimo primo anno minores tenenturne ieiunia obseruare à Regula præscripta. p.107. n.358
 An Religiosus sexagenarius teneatur suæ Regulæ ieiunia seruare. pagina. 109 numero 376
 Religiosi, nisi priuilegio eximantur, obligantur personali debito decimas præstare Parocho. p.135. n.17
 Religiosi virtute suorum priuilegiorum suntne nunc omnino exempti à solutione decimarum, etiam debitarum Summo Pontifici. p.166. n.197
 An Religiosi teneantur decimas soluere de prædijs, quæ aliis tradunt excolenda. p.157 num. 200
 An priuilegium concessum Religionibus de non soluendis decimis ex proprijs prædijs extendatur ad noualia quæ post concessum priuilegium orta, ac culta fuerint. p.158 numero 206
 An Religiosis concessum priuilegium de non soluendis decimis extendatur ad hortos, quos ipsi colunt, vt olera vendant. pagina 159 numero 212
 Religiosi possuntne decimas præscribere sine Parochia, vel præscriptione. pagina 161 numero 240

S

Sacrum.

Qui Sacro dormiens assitit non satisfact præcepto. p.4. nu.16
 Si actio exterior per se indecora non sit. ibid. num.27
 Si mentis vagatio circa profana impediatur qualiter cognoscere, quid à Sacrificante peragatur. ib. num.38
 Dum Sacrum peragitur, præceptum implet, qui simul preces recitat. ibidem numero 29
 Et qui gerit conscientia examet, aut confiteatur. ibid. n.30
 Non est necessarium Sacerdotem audire, vel videre. ib. n.31
 Ab auditione Sacri quæ sint causæ excusantes. p.5. n.32.33.34. & p.6. n.42.43.45. & pag.7 n.46. & 47
 An sit de fide certum, dari præceptum de audiendo in festis Sacro. pagina 7 numero 51
 Num in Quadragesimæ feriis vi præcepti huius, teneatur quis Sacrum exaudire. pagin.8. numer. 54
 Num ante Concilium Agathense fuerit in Ecclesia de exaudiendo Sacro præceptum. p.9. num.66
 An qui omnino inuitus cogitur Sacro interesse impleat præceptum. pag.11 numero 196
 Satisfacitne præcepto audiendi Sacrum puer, qui etsi attentè illud audiat, non tamen audiisset, nisi eum parens eum cogeret. pag.14 num.199
 Sacrum, vide verb. *Missæ.*

Translatio.

& Verborum.

T

Transactio.

Per Transactionem potest ius decimarum
acquiri. p. 137. n. 35
An Transactio valide possit fieri super deci-
mis. pag. 163. n. 255

V

Votum.

Votum emisisti audiendi vnam Missam,
quam animo Voto non satisfaciendi

exaudis tenerisne aliam audire ad Voti sa-
tisfactionem. pagin. 26. num. 216.
& 217

Votum quis emisit certis diebus pro toto vite
cursu ieiunare, teneturne vir sexagenarius,
& femina quinquagenaria illud implere.
p. 110. n. 379

Uxor.

Vxor quam vir ieiunare non permittit excusa-
tur à ieiunio. p. 80. n. 98

Vxor tenetur ad ieiunandum ob rixas cum ma-
rito precipiente ex rationabili causa, vt non
ieiunet vitandas. p. 112. n. 415

F I N I S.

COBAR

de Mor.

XXV. VII.

2. IV

EL
The
Tom
E

